

สรุปภาคที่ 1 ของการฝึกอบรมผู้นำแบบผู้รับใช้

การปฏิบัติตามแบบฝึกหัดของภาคที่ 1 จนครบ 3 ตอน จะช่วยให้เราเป็นอิสระจากเหตุการณ์และภาวะแวดล้อมต่างๆ ด้วย ในคำสอนของสภาสังคายนาวาติกันที่ 2 กล่าวไว้ว่า เราสามารถบรรลุศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเราได้ โดยที่เราต้อง “ทำตามที่ได้เลือกอย่างรู้สำนึกและสมัครใจ คือ ทำเพราะแรงกระตุ้นจากภายในตนเอง ไม่ใช่เพราะแรงกระตุ้นที่ไร้เหตุผลในตนเอง หรือเพราะการบีบบังคับจากภายนอก” (พระธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ ข้อ 17)

สัตว์เป็นอยู่ด้วยสัญชาตญาณและการวางเงื่อนไข มันไม่มีคุณสมบัติพิเศษบางประการดังที่มนุษย์มี คือ การรู้ตัวเอง จินตนาการ จิตสำนึก และเสรีภาพในการเลือก ซึ่งคุณสมบัติพิเศษดังกล่าวนี้เป็นพรพื้นฐานที่ทำให้การดำเนินชีวิตตามคำสอนของภาคที่ 1 เป็นไปได้

ในตอนที่ 1 คือ **วิสัยทัศน์ : เสรีภาพเป็นพระพรนำสู่การเปลี่ยนแปลงและการเติบโต** ทำให้เรารู้ว่า เราสามารถมีความรับผิดชอบได้ หากเรามองย้อนไปดูชีวิตของเราจากภายนอกโดยอาศัยพรแห่งการรู้ตัวเอง ซึ่งเป็นขั้นแรกที่จะทำให้ตระหนักว่า เราได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบตัวเราเองรวมถึงชีวิตของเราด้วย

ในตอนที่ 2 คือ **ความเป็นผู้รับใช้ : มีความรับผิดชอบเป็นเครื่องนำทางชีวิต** จินตนาการและจิตสำนึกของเราได้เข้ามามีบทบาท มิใช่เพียงทำให้เรามองเห็นว่าเราปรารถนาที่จะเป็นหรือมีส่วนร่วมอย่างไรแล้ว ยังทำให้เรามีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับหลักการที่ถูกจารึกในธรรมชาติของเราโดยพระเจ้าผู้สร้าง เป็นเสมือนเข็มทิศที่แท้จริง จากนั้นเราใช้จินตนาการร่วมกับจิตสำนึกซึ่งพระเจ้าประทานแก่เราทางพระวาจาของพระองค์ในพระคัมภีร์ เพื่อสร้างพิมพ์เขียวแห่งจิตใจสำหรับชีวิตของเรา และพิมพ์เขียวนี้จะช่วยให้เราเขียน “หลักการและพื้นฐาน” ซึ่งกำหนดบทบาทและจุดหมายต่างๆ ของเราได้อย่างชัดเจน

ในตอนที่ 3 คือ **ภาระ : การดำเนินชีวิตประจำวันในทิศทางที่ได้เลือกด้วยความรับผิดชอบ** ต้องใช้คุณสมบัติพิเศษประการสุดท้ายของเราคือ เสรีภาพในการเลือก เราจึงรวบรวมจัดระบบความพยายามของเราและบุคคลอื่นๆ เพื่อกระทำภารกิจให้เป็นความจริง โดยกระทำตามเป้าหมายต่างๆ ด้วยความรับผิดชอบต่อเรา

คุณสมบัติพิเศษ 4 ประการของเราได้แก่ การรู้ตัวเอง จินตนาการ จิตสำนึก และเสรีภาพในการเลือกเป็นพื้นฐานของศักยภาพของเราอันเป็นสิ่งที่เราสามารถเป็นได้ ศักยภาพเป็นคุณภาพหนึ่งเดียวของมนุษย์เท่านั้นที่ไม่มีในสัตว์ใดๆ นั่นคือสัตว์ทั้งหลายไม่สามารถพัฒนามากกว่าบรรพบุรุษของมันได้ ศักยภาพของมันขึ้นอยู่กับจิตใจของมนุษย์ที่จะยอมรับศักยภาพของสัตว์นั้น และกระทำเพื่อให้เกิดศักยภาพนั้นโดยการผสมพันธุ์และการฝึกหัด ดังนั้น ในภาคที่ 1 นี้ จะทำให้เรารู้ถึงศักยภาพของเราและช่วยให้ได้เรียนรู้ถึงการแปลงศักยภาพที่เรามีให้เป็นความจริงด้วย

แบบฝึกหัดประยุกต์

จงคิดถึงบางสิ่งที่คุณได้มอบหมายให้แก่บุคคลอื่นทำ โดยที่เขาไม่ได้รับการอธิบายและยอมรับถึงผลลัพธ์หรือความคิดริเริ่มใดๆ

จงเขียนภาระและบุคคล

พิจารณาว่าคุณสามารถที่จะนั่งคุยกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อมอบหมายงานแบบผู้รับใช้อย่างชัดเจนได้ไหม ถ้าเป็นไปได้ให้คุณตอบคำถามต่อไปนี้

1. อะไรคือผลลัพธ์ที่คุณต้องการ

2. คุณจะแนะนำอะไร รวมทั้งบอกด้วยว่าเขาควรทำงานอยู่ในระดับความคิดสร้างสรรค์ขั้นใด

3. ทรัพยากรที่ต้องใช้คืออะไร

4. การตรวจสอบการกระทำควรอยู่ในรูปแบบใด และต้องการรายงานความก้าวหน้าเมื่อใด

5. อะไรคือผลที่ตามมาสำหรับการกระทำที่บรรลุ (หรือไม่บรรลุ) ตามจุดหมายของการมอบหมายความเป็นผู้รับใช้

6. เมื่อใดคุณจึงจะจับเขาคู่กับบุคคลนั้น เพื่อจะได้มอบหมายงานอย่างชัดเจนตามองค์ประกอบข้างต้น

(ผลงานที่ต้องบรรลุ , คำแนะนำที่ชัดเจน , ทรัพยากร , การตรวจสอบ , ผลของการกระทำ)

แบบฝึกหัดประยุกต์

โดยปกติแล้วการมอบหมายงานต่างๆ มักจะไม่มีการอธิบายถึงระดับของความคิดริเริ่มหรือเสรีภาพไว้อย่างชัดเจน นี่เป็นเหตุให้เกิดความสับสน คือหัวหน้าอาจจะคาดหวังให้คุณทำงานในระดับที่ 5 แต่คุณกระทำได้เพียงระดับที่ 3 หรือระดับอื่นๆ ที่ต่ำกว่าระดับที่ 5 ดังนั้นขอให้คุณชี้แจงภาระสัก 1 อย่างที่คุณได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งระดับความคิดสร้างสรรค์ที่คุณกระทำอยู่

1. คอยจนกว่าจะบอก
2. ชักถาม
3. แนะนำ
4. กระทำและรายงานทันที
5. กระทำและรายงานอย่างเป็นระบบ

จากนั้นตอบคำถามต่อไปนี้

1. ระดับความคิดสร้างสรรค์ที่คุณทำนี้เหมาะสมที่สุดหรือไม่

2. ถ้ายังไม่เหมาะสม จะเป็นไปได้ไหมที่คุณจะปรึกษากับหัวหน้าหรือนายจ้างของคุณเพื่อให้ได้ระดับงานที่เหมาะสมกว่า

3. เมื่อใดคุณจะมีการประชุม

การทดสอบจิตสำนึกของผู้นำแบบผู้รับใช้

บทสรุป

Putting First Things First คือการทำตามลำดับความสำคัญ หมายถึง การรวบรวมและนำเอาสิ่งที่มีความสำคัญก่อนหลังตามคำแถลงภารกิจของฉัน และเป้าหมายของแต่ละบทบาทที่ฉันต้องรับผิดชอบมาจัดระบบหรือบริหาร และเราจะได้เวลาสำหรับการจัดระบบนี้จากการปฏิเสธกิจกรรมในส่วนที่ 3 และ 4 หรือบางคนอาจได้เวลาจากการมอบหมายความเป็นผู้รับใช้ เพราะเขาได้มอบอำนาจให้แก่บุคคลอื่น คือให้บุคคลนั้นมีอิสระในความรับผิดชอบของตนเองและรับผิดชอบต่อภาระนั้นเสมือนเป็นภาระของเขาเอง

เงื่อนไขที่จะนำสู่การทำตามลำดับความสำคัญได้ก็คือ คำแถลงภารกิจส่วนบุคคลที่ได้เขียนไว้แล้ว บทบาทของความรับผิดชอบที่ถูกกำหนดไว้แล้วรวมทั้งเป้าหมายของแต่ละบทบาทด้วย

การทดสอบจิตสำนึก

1. คุณได้กระทำตามแผนประจำสัปดาห์ที่คุณได้วางไว้ไหม
2. คุณเริ่มต้นแต่ละวันด้วยการวางแผนกิจกรรมที่สนับสนุนแผนประจำสัปดาห์ไหม
3. คุณได้พยายามจัดสมดุลระหว่างบทบาทต่างๆ ของคุณและสมดุลระหว่างกิจกรรมของ P กับ PC ไหม
4. คุณได้มอบหมายภาระที่คุณสามารถมอบหมายได้เพื่อพัฒนาและให้อำนาจแก่คนของคุณไหม

